

Lovforslagets Titel (see sammesteds) vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indfaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 1.

Formanden: Før vi gaae til den følgende Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele Udfaldet af den endelige Optælling af de afgivne Stemmesedler. Der var, som jeg før anførte, afgivet ialt 78 Stemmesedler, men deraf vare to ugyldige, fordi der paa dem fandtes Navnet N. C. Nyholm, og tillige var et Navn paa den ene utydeligt. Der var saaledes 76 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Fleertal er altsaa 39. — Valgte ere Bønløkke med 75, N. Olsen med 75, Sægd med 74, Schönheyder med 72, Luren med 72, Kruse med 71 og E. C. Nyholm med 71 Stemmer. De øvrige Stemmer vare spredte saaledes, at intet Medlem havde 10 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov, hvorved første Punktum i Numer 10 af Placaten af 19de November 1811 hæves.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1685—86.)

Frolund: Jeg havde egentlig tænkt mig ikke at ville sige et Ord ved første Behandling af denne store Lov, men jeg er bleven opmærksom paa, at den endog er bleven omtalt i Bladene, og at man har søgt at reise det høie Sundhedscollegium imod den. Det er en complet Misforstaaelse, dersom Noget troer, at jeg ved dette Par Einter, som jeg ønsker vedtagne, vil lægge nogen Hindring i Veien for, at Børn blive vaccinerede, ligesaa lidt som det er min Hensigt at ville have

den Forpligtelse, der hidtil har været paalagt vedkommende Forældre i saa Henseende. — Hvad der har givet mig Anledning til, at jeg har forelagt denne Lov, har jeg allerede ligesom sagt; da jeg indbragte den. Jeg har sagt, at jeg var bleven foranlediget til at indbringe den af nogle af mine Bølgere, hvoraf navnlig to vare i det Tilfælde, at de havde Børn, som havde nok af Christen-Kundskab og hyperlige Vidnesbyrd fra Skolen, men til hvem Præsten, da de kom til ham for at confirmeres og ikke havde Vaccinationsattest, sagde: Nei! I kunne ikke blive confirmerede, fordi I ikke ere vaccinerede. Den ene af disse Børns Fader brød sig ikke stort om, at hans Datter ikke kunde blive confirmeret; det meente han tilnød kunde undværes, men han ønskede dog nok, at hans Datter skulde faae Lov til at gaae til Alters. Dertil svarede Præsten: Det kan paa ingen Maade skee; dersom der ikke præsteres Beviis for, at hun er vaccineret, kan hun ikke faae Lov til at gaae til Alters. Denne Bestemmelse skriver sig fra den Tid, da Justitsen og Cultusen vare forenede under een Autoritet, det gamle danske Cancelli. Om det er hensigtsmæssigt, at disse senere ere adskilte, skal jeg ikke indlade mig paa; det er muligt, at det kunde være ganske godt, om der nu blev holdt noget mere Justits over Præsterne, end hidtil har været Tilfældet, men nu ere Justitsen og Cultusen henlagte under hver sin Minister. Jeg er kommen til at staae ganske besynderligt ved den Lov, jeg her har indbragt; thi jeg er aldeles overbevist om, at Kirkeministeren, som skal sørge for de religiøse Interesser, og for at Kirkevæsenet og Kirkelivet udvikler sig saa frit som muligt, ingenlunde kan støtte en gammel Lov, som siger: I maae ikke komme til Herrens Bord, hvis I ikke ere vaccinerede, men saa kommer Justitsministeren, som jeg har talt med, og siger, jeg kan ikke give Dispensation. Overfor disse to ærede Ministre veed jeg ikke Andet at gjøre end at henstille til Thinget, om det ikke vil mægle dem imellem; jeg formaaer det ikke, hvis jeg ikke faaer en kraftig Understøttelse dertil, men den tænker jeg nok, at idetmindste een af de to ærede Ministre vil yde mig. At det er taabeligt og i Grunden en Gaan